

врвй 1871 г. до 27 юли 1872 г. въ богатата комитетска архива на Н. Обретеновъ, сега притежание на Б. Нар. Библиотека. Тѣ сж много кратки;

Протоколъ отъ 10 декемврий 1871 г. Решение: „Да поканимъ *И* и *К.* за съучастници въ дѣлото“: Подписали (съ инициали) Н. Обретеновъ, Т. Кърджиевъ и Ради Ивановъ (чиновникъ по желѣзницата).

Протоколъ отъ 18 декемврий 1871 год. Решение: „Взехме за съучастникъ въ дѣлото си *И*“. Подписали първитѣ трима а сега и *И. Д.**). *И.* и *И. Д.* — това билъ Иларионъ Драгостиновъ (както разяснява Н. Обретеновъ).

Русенскиятъ комитетъ е игралъ важна роль, като звено между комитетитѣ въ „Българско“ и Централния рев. комитетъ въ Букурещъ. Въ кжщата на баба Тонка, намирали прибѣжище всички революционни дейци и тия, които преминавали отъ Ромъния за България и обратно. Отъ тамъ минавала пощата съ букурещкитѣ революционни вестници и писма. *Иларионъ* се предалъ на революционната дейность съ чудна енергия. Това твърдятъ всички съвременници. Симидовъ казва, че този *деликатенъ младежъ се издигналъ невъроятно високо, нато единъ отъ най-разпаленитѣ бунтовници*. „Той билъ полезенъ на комитета, като чиновникъ по желѣвницата, понеже е давалъ голѣмо съдействие за спасението на много революционери отъ турската полиция... Вземалъ е деятелно участие въ съставянето на комитети и събиране пари за оржие“*). Сжщата услуга на революционеритѣ правили и Р. Ивановъ и Г. Икономовъ, чиновници по сжщата линия.

*) Гл. протоколитѣ на Русенския Ч. Рев. комитетъ въ Архива на възраждането при Народната библиотека (2, В, 271).

*) Сп. Поборникъ Опълченецъ. година 1, кн, 9, цит. статия,